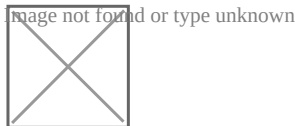

Μοναχός Νέστωρ Γρηγοριάτης (1886-30 Νοεμβρίου 1965)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Μοναχός Νέστωρ Γρηγοριάτης ,ελεήμων,ειρηνικός και φωτισμένος άνθρωπος.

*Μοναχός Νέστωρ Γρηγοριάτης ,ελεήμων,ειρηνικός και φωτισμένος
άνθρωπος.*

Γεννήθηκε στην Ανδρίτσαινα Ολυμπίας της Πελοποννήσου το 1886. Μικρός έμεινε ορφανός από πατέρα κι έμαθε την τέχνη του υποδηματοποιού, την οποία αργότερα χρησιμοποίησε και στη μονή. Εμπόδια, πειρασμοί και δυσκολίες δεν μπόρεσαν να τον κρατήσουν στον κόσμο.

Το 1907 σαν διψασμένο ελάφι ήλθε στις αθωνικές πηγές. Εισήλθε στη μονή Γρηγορίου, ενεγράφη δόκιμος και με φιλότιμο διακονούσε όπου του έλεγαν. Η φιλαδελφία του, η υπακοή του, η φιλοπονία του τον έκαναν σε όλους αγαπητό και σεβαστό. Ως οικονόμος του μετοχίου της μονής Βούλτισστα στην Πιερία, και μάλιστα κατά την περίοδο της Κατοχής, βοήθησε σημαντικά τη μονή του με τροφές, καθώς και τους εκεί εργαζόμενους και τους πολλούς φτωχούς, πεινασμένους και αναγκασμένους που διέρχονταν για ελεημοσύνη. Κανένα δεν άφησε να φύγει πεινασμένος τα δύσκολα εκείνα χρόνια. Ήλπιζε ακράδαντα στη βοήθεια της Παναγίας. Ακόμη κι όταν είχε λιγοστέψει το σιτάρι και δεν θα επαρκούσε, ίσως και γι' αυτούς τους ίδιους, δεν έπαυσε να ελεεί. Η Παναγία φώτισε και τα οικονόμησε όλα.

Όλα αυτά συνέβαιναν στη φοβερή γερμανική κατοχή, τότε που πολ-λοί συνάνθρωποί μας έχασαν τη ζωή τους, γιατί δεν είχαν λίγο ψωμί. Ο Γέροντας Νέστωρ την ελεήμονα συνήθεια της αγαπώσης Θεό και άνθρωπο καρδιάς του συνέχισε και τα επίσης δύσκολα χρόνια του ανταρτοπολέμου. Πολλούς έσωσε ως καλός Σαμαρείτης ανεξάρτητα του φρονήματος και της καταστάσεως που είχαν. Όλους τους έβλεπε ως εικόνες Θεού. Δεν ανεχόταν την αδικία και με κίνδυνο της ζωής του υπεράσπιζε τους άδικα διωκόμενους. Κατάφερνε με μύριους τρόπους να μη μείνουν οι πατέρες της μονής του δίχως τις απαραίτητες προμήθειες για τη συντήρησή τους. Έσωσε κρατούμενους από το απόσπασμα με τη μεσολάβησή του. Χαιρόταν να βοηθά. Δεν φοβόταν να υποστηρίζει πάντα το δίκαιο. Όσοι είχαν με

διάφορους τρόπους βοηθηθεί μετά το πέρας του εμφυλίου δεν φείδονταν εγκωμίων κι επαίνων για τον προ-στάτη, ευεργέτη και σωτήρα τους Γέροντα Νέστορα, τον οποίο χαρα-κτήριζαν καλό Σαμαρείτη, άνθρωπο του Θεού, παρηγορητή των θλιβομένων, παρηγορία των αδικουμένων, άξιο μοναχό. Οι άγιοι της μονής Νικόλαος και Γρηγόριος πολλές φορές τον συνέδραμαν σωστικά στις ανάγκες του.

Κατάκοπος το 1948 επέστρεψε στη μονή του. Ο μακαριστός μοναχός Ανδρέας Γρηγοριάτης (+1988), που έκανε μαζί του στο μετόχι, γράφει περί αυτού: «Υπηρέτησεν επανειλημμένως ως πρώτος επίτροπος της Μονής και Αντιπρόσωπος παρά τη Ιερά Κοινότητι του Αγίου Όρους. Κατά τα τελευταία έτη ήτο Τυπικάρης. Ουδέποτε απουσίασε εκ των ακολουθιών και θείων Λειτουργιών. Ήτο άνθρωπος ειρηνικός και φω-τισμένος και προέβλεπε με την οξύνοια του πνεύματός του διά το καθετί. Μετά εικοσαήμερον ασθένειάν του και κοινωνίαν των Αχράντων Μυστηρίων, απεβίωσεν εν τω νοσοκομείω της Μονής την 30^η Νοεμβρί-ου 1965 εις ηλικίαν 79 ετών. Αιωνία αυτού η μνήμη».

Πηγες - Βιβλιογραφία

Ανδρέου Γρηγοριάτου μοναχού, Ο Γέρων Νέστωρ Γρηγοριάτης, Ο Όσιος Γρηγόριος 12/1987, σσ. 52-58.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Β' - 1956-1983*, σελ. 739-740, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.